

Sygn. akt VIII Kop 99/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział VIII Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Joanna Grabowska

Protokolant: sekr. sąd. Anna Kopeć

przy udziale A. Z. Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Warszawie

w sprawie R. G. (...)

skazanego za popełnienie przestępstw z § 263 podpunkt 1 i 5, § 25 podpunkt 2 i § 53 niemieckiego kodeksu karnego, stanowiących odpowiednik polskich przepisów art. 286 § 1 polskiego kodeksu karnego

na wniosek Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Warszawie,

w przedmiocie przekazania osoby skazanej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania

na podstawie art. 607s § 3 i § 4 k.p.k.,

postanawia:

1. Orzec o wykonaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 21 maja 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt (AZ) 2 KLS 24 js (...), stwierdzając, że :

a) przypisane skazanemu R. G., s. F. i Z. z d. Ł., ur. (...) w N. (Niemcy), wyżej wymienionym wyrokiem czyny wyczerpują dyspozycję § 263 podpunkt 1 i 5, § 25 podpunkt 2 i § 53 niemieckiego kodeksu karnego, stanowiących odpowiednik polskiego przepisu art. 286 § 1 kodeksu karnego,

b) karą podlegającą wykonaniu wobec R. G. w Rzeczypospolitej Polskiej jest orzeczona wyżej wymienionym wyrokiem kara 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

2. Zaliczyć skazanemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności 139 (sto trzydzieści dziewięć) dni pozbawienia wolności w państwie wydania orzeczenia oraz okres tymczasowego aresztowania w sprawie niniejszej od dnia 16 lutego 2013 r. do dnia 15 maja 2013 r.

UZASADNIENIE

W dniu 12 grudnia 2012 roku Prokuratura w T. w Republice Federalnej Niemiec wydała Europejski Nakaz Aresztowania wobec R. G., skazanego prawomocnym wyrokiem Sądu w T. numer 2 KLS 24 JS (...) za to, że:

„W okresie od września do listopada 2007 roku w miejscowościach E. i S. wspólnie z innymi osobami dokonywał oszustw, w ten sposób, że kontaktował się z osobami w podeszłym wieku, które nabyły dywany podczas podróży do Turcji i podając się za członka rodziny właściciela tureckiego sklepu z dywanami, w którym dokonany był zakup, wyłudzał od nabywców znaczne sumy pieniędzy, sugerując konieczność zapłaty rzekomo wymaganych przez władze niemieckie opłat celnych. Sprawcy przestępstwa obiecywali pokrzywdzonym zwrot pobranych sum, czego uczynić nie zamierzali. Wyłudżono w ten sposób kwotę w wysokości 37000 Euro”.

Opisany czyn wypełnia znamiona § 263 podpunkt 1 i 5, §25 podpunkt 2 i § 53 niemieckiego kodeksu karnego, stanowiących odpowiednik polskiego przepisu art. 286 § 1 kodeksu karnego. Orzeczono karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Ścigany R. G. został zatrzymany w dniu 16 lutego 2013 roku, na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, zaś w dniu 18 lutego Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział VIII Karny, sygn. akt VIII Kp 139/13 wydał postanowienie o zastosowaniu wobec niego tymczasowego aresztowania na okres 7 (siedmiu) dni od dnia zatrzymania, tj. do 22 lutego 2013 roku. Następnie postanowieniem z dnia 21 lutego 2013 roku Sąd Okręgowy w Warszawie VIII Wydział Karny, sygn. akt VIII Kop 29/13 przedłużył stosowanie tymczasowego aresztowania do dnia 16 kwietnia 2013 roku, tj. łącznie na okres 60 dni.

W dniu 19 lutego 2013 roku prokurator Prokuratury Okręgowej w Warszawie złożył wniosek o wydanie postanowienia w przedmiocie przekazania osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania.

Postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2013 roku Sąd Okręgowy w Warszawie przedłużył stosowanie tymczasowego aresztowania wobec skazanego do dnia 26 maja 2013 roku, a od dnia 15 maja 2013 roku rozpoczął odbywanie kary pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat do sprawy Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. akt VIII Kop 33/13.

Postanowieniem z dnia 26 lutego 2013 roku Sąd Okręgowy w Warszawie w punkcie 1 odmówił wykonania europejskiego nakazu aresztowania i przekazania R. G. organom Republiki Federalnej Niemiec, w punkcie 2 orzekł o wykonaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymienionego wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 21.05.2010 r., określając kwalifikację prawną według polskiego kodeksu karnego na art. 286 § 1 w punkcie 3 zaliczył ściganemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres pozbawienia wolności w państwie wydania orzeczenia, tj. 139 dni.

Postanowieniem z dnia 9 maja 2013 r., wydanym na skutek zażalenia obrońcy ściganego, Sąd Apelacyjny w Warszawie uchylił punkty 2 i 3 postanowienia Sądu Okręgowego, orzeczenie w przedmiocie odmowy wydania uprawomocniło się. Uchylenie postanowienia w pozostałej części było spowodowane uznaniem, iż dokumentacja dołączona do akt sprawy jest niekompletna, ponieważ dołączono do akt niniejszej sprawy jedynie fragmenty wyroku Sądu Okręgowego w T., co uniemożliwiło prawidłowe orzeczenie w przedmiocie wykonania wyroku na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, gdyż fragment ten nie zawierał opisu przypisanego ściganemu czynu, podstawy prawnej orzeczenia i wysokości orzeczonej kary.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Okręgowy w Warszawie dołączył do akt sprawy odpis przedmiotowego wyroku w całości wraz z jego tłumaczeniem (tom III k. 33-73, 75-102).

Stosownie do treści art. 607s § 3 i § 4 k.p.k. należało orzec o wykonaniu na terenie Polski orzeczonej kary pozbawienia wolności i dokonać kwalifikacji prawnej czynu według prawa polskiego. Mając na uwadze treść nadesłanego wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 21 maja 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt (AZ) 2 KLs 24 js (...) należało przyjąć, że popełnione przez R. G. przestępstwo oszustwa polegało na dwukrotnym doprowadzeniu małżonków B. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwotach 12 000 i 25 000 (razem 37 000) euro, poprzez wspólne z innymi uczestnikami grupy przestępczej (skazanymi już wcześniejszym wyrokiem) wprowadzenie ich w błąd co do okoliczności, iż pieniądze te są potrzebne właścicielowi sklepu z dywanami, w którym w przeszłości zakupili dywan i stanowią pożyczkę na opłacenie opłat celnych. Przestępstwo to wypełnia kwalifikację prawną art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i w zw. z art. 91 § 1 k.k. Rzeczypospolitej Polskiej.

Jednakże, dzielając w tym zakresie stanowisko obrońców ściganego, Sąd także w niniejszym postępowaniu, ograniczony jest zakazem orzekania na niekorzyść ściganego w sytuacji, gdy uchylone postanowienie nie zostało zaskarżone na jego niekorzyść. Zakaz ten dotyczy także kwalifikacji prawnej czynu, którą Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem z dnia 26.02.2013 r. określił na art. 286 § 1 k.k. Określenie tej kwalifikacji obecnie, wprawdzie zgodne z brzmieniem wyroku z dnia 21.05.2010 r., byłoby jednak orzeczeniem na niekorzyść ściganego.

Orzekając o wysokości podlegającej wykonaniu kary pozbawienia wolności, Sąd stwierdza, iż nie istnieje przesłanka, określona w art. 607s § 4 k.p.k., umożliwiająca ingerowanie w wymiar kary, ponieważ orzeczona przez Sąd Okręgowy

w T. kara pozbawienia wolności nie przekracza górnej granicy ustawowego zagrożenia za przestępstwo, będące przedmiotem wymienionego wyroku, zakwalifikowane według przepisów polskiego kodeksu karnego.

Na poczet kary orzeczonej przez Sąd Okręgowy w T., która podlega wykonaniu w Polsce, należało ściganemu zaliczyć okres pozbawienia wolności w sprawie na terenie Niemiec – w toku postępowania sądowego oraz okres tymczasowego aresztowania stosowanego w związku z toczącym się postępowaniem o wykonanie europejskiego nakazu aresztowania nr R20 VRS24JS (...), wydanego przez Prokuraturę w T. 12 grudnia 2012 roku - od dnia zatrzymania 16 lutego 2013 r. (k. 34 akt III Oz 171/13/V, dołączonych do akt VIII Kp 139/13) do dnia 15 maja 2013 r., kiedy to wprowadzono ściganemu do wykonania karę 2 lat pozbawienia wolności, zgodnie z prawomocnym postanowieniem wydanym w sprawie VIII Kop 33/13 Sądu Okręgowego w Warszawie.

Z tych względów orzeczono jak w poszczególnych punktach sentencji.